

Sessions hospitalàries

Entre els anys 1965 i 1975, tingueren lloc Sessions hospitalàries a: Hospital Clínic, Clínica Infantil de la Seguretat Social, Casa de Maternitat, Hospital de Sant Pau, Hospital d'Infecciosos, Hospital de Sant Joan de Déu, Servei de Cirurgia Pediàtrica de l'Hospital de Sant Pau, Camitas Blancas, OBA de Sant Andreu de la Barca, Hospital de Nens Pobres, Institut de Pedagogia Terapèutica, Hospital de la Creu Roja, Centre Pilot Arcàngel Sant Gabriel, Servei de Poliomièlitis de l'Hospital d'Infecciosos.

Sessions inaugurals

- Curs 1932/1933- Miquel Artigas i Roca, «Diftèria i tractament».
- Curs 1933/1934- Polió Buxó i Izaguirre, «Diarrees dels nodrissons».
- Curs 1934/1935- Joaquim Bonrepeaux i Ramon, «Tractament del xarampió amb sang de convalescent».
- Curs 1935/1936- August Brossa i Bosque, «Hemoteràpia».
- Curs 1949/1950- Jeroni de Moragas i Gallissà, «L'adolescent». (11-11-1949)
- Curs 1950/1951- Rafael Ramos Fernández, «Perspectives de la Puericultura a Barcelona». (23-11-1950)
- Curs 1951/1952- Màxim Soriano i Jiménez, «Nefrosi». (23-11-1951)
- Curs 1952/1953- Salvador Goday i Casals, «Acetonèmia». (14-11-1952)
- Curs 1953/1954- Pere Martínez i Garcia, «Trastorns de la son en l'infant».
- Curs 1954/1955- Frederic Corominas i Pedemonte, «Divagacions pediàtriques». (12-11-1954)
- Curs 1955/1956- Emili Roviralta i Astoul, «Mites en pediatria». (11-11-1955)

- Curs 1956/1957- Manuel Miralbell i Centena, «Alguns problemes que persisteixen o es plantegen en els tractaments amb antibiòtics». (16-11-1956)
- Curs 1957/1958- Josep Domènech i Alsina, «Tuberculosis primària i postprimària». (8-11-1957)
- Curs 1958/1959- Emili Pou i Pradell, «La gana del nen. (7-11-1958)»
- Curs 1959/1960- Josep M. Sala i Ginabreda, «Els quists aeris del pulmó adquirits a la infància». (18-11-1959)
- Curs 1960/1961- Martí Carbonell i Juanico, «Comentaris sobre alguns aspectes de les icterícies greus dels primers dies de la vida». (11-11-1960)
- Curs 1961/1962- Simeó Selga i Ubach, «Comarques catalanes i pediatria». (10-11-1961)
- Curs 1962/1963- Pere Calafell i Gibert, «Enuresi». (17-10-1962)
- Curs 1963/1964- Agustí Pérez i Soler, «Sobre els aspectes especials que ofereixen l'anamnesi i l'exploració física de l'aparell respiratori en el nen». (3-10-1963)
- Curs 1964/1965- Emili Balanzó i Cabot, «Comentaris sobre els nadons de mare diabètica». (9-10-1964)
- Curs 1965/1966- Francesc Prandi i Farràs, «La fibrosi quística de pàncrees, objectiu pediàtric perenne». (1-10-1965)
- Curs 1966/1967- Antoni Cambrodí i Aldomà, «Els nens i llurs metges». (14-10-1966)
- Curs 1967/1968- Àngel Ballabriga i Aguado, «Estudi sobre les causes de mortalitat del prematur i nadó durant el primer mes de vida». (10-11-1967)
- Curs 1968/1969- Manuel Cruz Hernández, «Consideracions sobre la profilaxi i el tractament dels dèficits immunitaris en el nen». (2-10-1968)
- Curs 1969/1970- Andreu Olivé i Badosa, «La digitalització en el nen cardiòpata». (1-10-1969)
- Curs 1970/1971- Ignasi Aragó i Mitjans, «Introducció a la sanimetria pediàtrica». (30-10-1970)
- Curs 1971/1972- Joaquín Plaza i Montero, «Vint-i-cinc anys de tasca pediàtrica, Vivències d'un «pea-

- tó» de la pediatria barcelonina en el darrer quart de segle». (16-10-1971)
- Curs 1972/1973- Lluís Gubern i Salisachs, «Creació i vida. Filogènia i ontogènia i malformacions congènites». (4-10-1972)
- Curs 1973/1974- Joan Argemí i Fontanet, «Aspectes socials de la pediatria a Sabadell». (9-10-1973)
- Curs 1974/1975- Francesc Canivell i Artal, «Infància i entorn humà». (15-10-1974)
- Curs 1975/1976- Josep Alsina i Bofill, «La missió del clínic. (22-10-1975)
- Curs 1976/1977- Josep Campistol i Vila, «Relacions mèdiques entre Catalunya i Montpeller, vistes per un pediatre». (7-10-1976)
- Curs 1977/1978- Josep Llorens i Terol, «Competició antigènica» (6-10-1977)
- Curs 1978/1979- Santiago Ferrer i Pi, «L'evolució de la patologia infecciosa pediàtrica». (19-10-1978)
- Curs 1979/1980- Oriol Casassas i Simó, «De la «Doctrina Pueril» i del seu temps al cap de set segles». (4-10-1979)
- Curs 1980/1981- Bonaventura Lladonosa i Gallart, «Passat, present i ... de la pediatria a les Terres de Lleida». (15-10-1981)
- Curs 1982/1983- Josep Argemí i Renom, «Informàtica i Pediatria». (7-10-1982)
- Curs 1983/1984- Carles Vallbona i Calvó, «Noves responsabilitats del pediatre en medicina preventiva». (29-9-1983)
- Curs 1984/1985- Joan Rodríguez i Soriano, «Metabolisme hidrosalí en el nadó. (20-9-1984)
- Curs 1985/1986- Jaume Botey i Sala, «Immuno-teràpia específica en patologia respiratòria al·lèrgica: perquè, com i quan?» (19-9-1985)
- Curs 1986/1987- Isidre Claret i Corominas, «Aspectes quirúrgics en l'ofec dels nens». (18-9-1986)
- Curs 1987/1988- Josep M. Corretger i Rauet, «La lluita contra les infeccions pediàtriques: un repte i un progrés constant». (17-9-1987)

- Curs 1988/1989- Josep Martín i Santana, «El futur de la pediatria: en serem capaços?». (15-9-1988)
- Curs 1989/1990- Joan-Josep Ortega i Aramburu, «Aportacions del trasplantament de medul·la òssia al tractament de les malalties pediàtriques». (21-9-1989)
- Curs 1990/1991- Alfred Gallart i Català, «Vint anys de sepsis neonatals a l'Hospital Infantil de la Vall d'Hebron». (17-9-1990)
- Curs 1991/1992- Oriol Casassas i Simó, coordinador de la Taula rodona: «La pediatria Catalana dels anys cinquanta. Uns temps difícils». (3-10-1991)

Sessions de cloenda

- Curs 1980/1981- Pere Calafell i Gibert, «Un exemple de patologia farmacològica». (4-6-1981)
- Curs 1981/1982- Manuel Cruz Hernández, «Algunes consideracions «circa» i ultra pediàtriques». (21-6-1982)
- Curs 1982/1983- Àngel Ballabriga i Aguado, «Reflexions sobre una nova pediatria». (20-6-1983)
- Curs 1983/1984- Joaquín Plaza i Montero, «Problemàtica actual de l'especialització en pediatria». (14-6-1984)
- Curs 1984/1985- Joan Argemí i Fontanet, «Pediatria i canvi social». (20-6-1985)
- Curs 1985/1986- Ramon Martínez i Callén, «La davallada de la natalitat». (19-6-1986)
- Curs 1986/1987- Simeó Selga i Ubach, «Modernitat i Tradició. 1, Introducció a la legislació europea. 2, Biografia de Ramon Cots i Escrigas (1857-1933), metge i agricultor». (18-6-1987)
- Curs 1987/1988- Jordi Prats i Viñas, «El Pediatre en el context mèdico-social actual». (16-6-1988)
- Curs 1988/1989- Agustí Pérez i Soler, «La labor pedagògica del metge, en especial del pediatre». (15-6-1989)

- Curs 1989/1990- Emili Fernàndez i Àlvarez, «Com i quan el nen assoleix la marxa». (7-6-1990)
- Curs 1990-1991- Rafael Jiménez González, «La societat actual i la pediatria moderna». (13-6-1991)
- Curs 1991-1992- Joaquim Ramis i Coris, «La pediatria a Catalunya en la primera meitat del segle XX». (18-6-1992)

Jornades Nacionals

- 1^a- «Patologia medul·lar de la infància». Coordinadors: Pau Fuenmayor i Emili Fernàndez i Àlvarez. (19-11-1977)
- 2^a- «Patologia abdominal del nadó». Coordinador: Isidre Claret i Corominaş. (25-2-1978)
- 3^a- «Cardiologia pediàtrica». Coordinador: Joan Roca i Llop. (2-12-1978)
- 4^a- «Avenços en hematologia pediàtrica». Coordinador: Joan-Josep Ortega i Aramburu. (24-3-1979)
- 5^a- «El nen intoxicat». Coordinador: Jordi Mateu i Sancho. (15-12-1979)
- 6^a- «Endocrinologia pediàtrica». Coordinador: Enric Vicens i Calvet. (13-12-1978)
- 7^a- «Pneumologia pediàtrica». Coordinador: Evarist Tardio i Tòrio. (28-2-1981)
- 8^a- «El nen minusvàlid». Coordinador: Josep Cubells i Rieró. (12-12-1981)
- 9^a- «Ultrasons en pediatria». Coordinador: G. Enríquez. (16/17-4-1982)
- 10^a-«Patologia infecciosa vírica en la infància». Coordinador: Josep M. Corretger i Rauet. (22-5-1982)
- 11^a-«Interès del video en l'ensenyament i pràctica de la pediatria». Coordinadors: Francesc Botet i Mussons, Albert Montaner i Brunat. (7-5-1983)
- 12^a-«La Salut, l'educació física i l'esport en la infància i l'adolescència». Coordinador: Josep M. Casasa i Carbó. (10-3-1984)
- 13^a-«Temes escollits de medicina preventiva i epide-

miologia en pediatria». Coordinador: Santiago Rosales i Vidal-Quadras. (27-4-1985)

14^a-«Tema I: Exàmens complementaris en pediatria primària. Tema II: Estomatologia pediàtrica». Coordinador: Joan Argemí i Renom. (23-2-1986)

UNESCO - Sigla d'«United Nations Educational Scientific and Cultural Organization». Institució especialitzada de l'ONU, creada el 4-11-1946, amb seu a París. Consta de tres organismes: Conferència General, Consell executiu i Secretariat, presidit pel Director General. Es proposa de contribuir a la pau i la seguretat mundial promovent l'entesa i la cooperació entre els estats, mitjançant l'educació i la cultura.

UNICEF - Sigla d'«United Nations International Children's Emergency Fund.» Institució creada per l'ONU l'onze de desembre de 1946, amb seu a Nova York. El seu primer objectiu fou l'ajuda als infants víctimes de la guerra, però a partir del 1950 el seu camp d'actuació també abasta la infància i la joventut dels països subdesenvolupats, on realitza activitats d'assistència i promoció social.

ELS CENTRES ASSISTENCIALS

Camitas Blancas - Servei de Pediatria de la Policlínica Plató, inaugurat l'any 1947, sota la direcció d'Emili Roviralta i Astoul. Contenia 20 llits distribuïts en tres sales: una per a lactants i dues per a infants més grans. La dedicació preferent era per a la cirurgia, si bé també ingressaven infants amb malalties no quirúrgiques. L'any 1976 fou clausurat.

Casa de Lactància - Institució creada l'any 1907 per l'Ajuntament de Barcelona, per la fusió d'un consultori d'embarassades i d'un centre per alimentació i cura de lactants i nadons. L'any 1913 fou traslladat a un nou edifici del carrer de les Corts Catalanes, apte per atendre ambulatoriament a embarassades i lactants. L'any 1981 es clausurà i els seus serveis es repartiren entre els Hospitals municipals de Ntra. Sra. del Mar i de l'Esperança. En el curs del seu funcionament tingué diferents noms: Casa de Lactància, Casa de Maternologia i Institut Municipal de Maternologia. Els seus directors foren: Ignasi de Llorens i Gallard (1903-1913), Enric Robledo i Negrini (1913-1919), Agustí Farriols i Anglada (1919-1923), Emili Ardèvol i Miralles (1923-1946), Josep Farriols i Centena (1946-1954), Joan Vanrell i Cruells (1954-1968), Josep M. Dexeus i Trias de Bes (1968-1974), Antoni Vega i Sala (1974-1976) i Ferran Pont i Vila-mitjana (1976-1981).

Casa de Maternitat - L'any 1982 la Diputació de Bar-

celona improvisà en una masia de Les Corts el Servei Provincial de Maternitat i Expòsits. L'any 1915 s'aprovà el projecte del nou edifici, realitzat per Ricard Zariquiey i Cenarro i Josep Bori i Gensana. L'any 1955 la Secció d'Infància rebé el nom d'Institut Provincial de Puericultura. L'any 1974 hi fou creat l'Institut de Neuropediatria i l'any 1966 ho havia estat l'Institut de Prematurs, que l'any 1970, passà a anomenar-se de Prematurs i Patologia neonatal.

Casa de Maternologia - Vegeu Casa de Lactància.

Centre de Paràlisi Cerebral Arcàngel Sant Gabriel - Institució creada l'any 1961 per un grup de pares de nens afectats de paràlisi cerebral agrupats en l'entitat Associació de Paràlisi Cerebral que al poc temps canvià el nom pel d'Associació d'ajuda a la Paràlisi Cerebral (ASPACE). S'ubica en un edifici construït especialment en terrenys que cedí l'Ajuntament de Barcelona al Parc de Montjuic. Els cofundadors foren Júlia Corominas i Vigneaux (que dirigí el centre des de 1961 a 1966) i Jordi Ponces i Verge (que el dirigeix des de 1966 i continua). En principi estava destinat a visita externa, però molt precoçment s'amplià amb sales de teràpia, ensenyament, cures i atenció mèdica relacionada amb l'afectació neurològica dels assistents. Els anys 1965 i 1972 es feren ampliacions per adequar-lo a les necessitats d'assistència. En l'actualitat consta de quatre seccions: Secció de Diagnòstic i Orientació Terapèutica, Secció de Prevenció i Tractament Precoç (per atendre nens de 0 a 3 anys), Secció de Maduració i Terapèutica Integral (per atendre nens de 3 a 7 anys), Secció de Terapèutica a mitja pensió (per rehabilitació global i específica de paralítics cerebrals de 7 a 18 anys). Fou el primer centre que es formà a Catalunya i a tota la península; posteriorment s'han creat centres a diferents comarques, però continua essent el centre de referència.

Centres d'Atenció Precoç - Centres mèdics on són atesos els infants que pateixen o estan en risc de patir algun trastorn en el desenvolupament psicomotriu. Es contemplen el conjunt de mesures assistencials que es precisen durant els primers anys de vida, per atendre convenientment les necessitats mèdiques, psicològiques, pedagògiques i socials. La primera Unitat d'Atenció Precoç es va crear l'any 1965 en el Centre Arcàngel Sant Gabriel de paràlisi cerebral. Sota la direcció de Jordi Ponces i Verge, i amb la col·laboració de Júlia Corominas i Vigneaux, es connectà amb la neuròloga Adelaida Grissoni Colli, directora de l'Institut Carlo Betzi, de Milà, que havia iniciat l'any 1954 el primer centre d'atenció precoç del món. Pocs anys després es creà un centre a Berna i el tercer fou el de Barcelona. Hi assisteixen nens amb problemes neurològics, que després de l'exploració i diagnòstic, s'orienten al centre més proper al seu domicili, adequat a la seva deficiència. L'any 1984 es creà la Coordinadora d'Equips d'Atenció Precoç de Catalunya, i el 1990 l'Associació Catalana d'Atenció Precoç (A.C.A.P.), amb la proposta d'afegir a tots els professionals, que dins del territori de Catalunya, estiguessin integrats en la xarxa de Serveis d'Atenció Precoç.

Centres depenents de la Seguretat Social - Residència general de la Vall d'Hebron, inaugurada l'any 1958; Clínica Infantil de la Vall d'Hebron, inaugurada l'any 1966; Hospital Josep Trueta, de Girona, inaugurat l'any 1957; Hospital Arnau de Vilanova, de Lleida, inaugurat l'any 1957; Hospital Joan XXIII, de Tarragona, inaugurat l'any 1967; Hospital Mare de Déu de la Cinta, de Tortosa, inaugurat l'any 1976; Hospital Germans Trias i Pujol, de Badalona, inaugurat l'any 1985.

Clínica Infantil del Nen Jesús de Sabadell - Centre d'assistència pediàtrica, subvencionada per la

Caixa d'Estalvis de Sabadell. Tingué el seu origen l'any 1956, en forma d'una petita Unitat d'infermeria adjunta a la Casa de Caritat de Sabadell, que l'any següent s'amplià amb un Servei de recuperació de seqüeles poliomièlítiques i l'any 1962 es transformà en Clínica Infantil. L'any 1965 hi tenien cabuda totes les especialitats pediàtriques, comptava amb 178 llits i amb recolzament universitari per a donar títols de la especialitat. A mitjans de la dècada dels 80, la Caixa d'Estalvis de Sabadell hi aportà unes quantitats superiors a les previstes pels organismes bancaris i es veié obligada a reduir el pressupost pel funcionament del Centre, per la qual cosa els seus responsables acceptaren inserir-se en el Consorci Hospitalari del Parc Taulí. En l'actualitat continua la seva tasca docent i assistencial restant-hi 90 llits i tots els serveis d'especialitats, malgrat que els serveis de neonatologia s'han traslladat a la secció maternal així com els serveis centrals de laboratori i radiologia.

Clínica Pediàtrica Teknon - Clínica pediàtrica privada -la primera oberta a Barcelona- creada l'any 1962 per un grup de pediatres i cirurgians pediàtrics. Últimament s'ha convertit en clínica general.

Consorci Hospitalari del Parc Taulí de Sabadell - Entitat nascuda a Sabadell per aglutinar esforços i recursos i fer possible la fusió i gestió integrada de quasi totes les entitats prestadores de serveis sanitaris i socio-sanitaris de Sabadell. Nasqué el 13-10-1986 i el 31-12-1986 signaren els protocols la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Sabadell, la Universitat Autònoma de Barcelona, la Caixa d'Estalvis de Sabadell, la Fundació Hospital i Casa de Beneficiència de Sabadell i la Mútua Sabadellenca. Cadascuna de les entitats eren propietàries d'uns centres hospitalaris. La secció pediàtrica del Consorci fou aportada per la Caixa

d'Estalvis, que era la propietària de la Clínica Infantil del Nen Jesús. El Consorci reuneix en una àmplia àrea geogràfica tots els serveis bàsics i assistencials a excepció de la secció pediàtrica que continua en la Clínica del Nen Jesús.

Hospital Clínic - El dia 2 d'octubre de 1906 foren inaugurats l'Hospital Clínic i la Facultat de Medicina annexa. L'any 1877 havien estat adquirits els terrenys; l'any 1880 fou aprovat el projecte de l'arquitecte Josep Domènech i Estapà. El 25 de juny de 1895 fou col·locada la primera pedra.

Hospital General de Manresa - Centre sanitari resultant de la fusió de les institucions assistencials sanitàries de Manresa, principalment dels Hospital de Sant Joan de Déu i de Sant Andreu. La inauguració oficial és per a l'any 1993.

Hospital del Mar - Des de la tardor del 1914, a la Secció Marítima del Parc de la Ciutadella hi havia un Hospital provisional, en barracons. L'any 1916 fou decidit que es construís un hospital permanent, per bé que fins a les portes de l'Exposició Internacional de 1929 no fou duta a terme la construcció. La inauguració tingué lloc l'any 1931. Inicialment el seu nom era el d'Hospital Municipal d'Infecciosos, que més tard fou sinònim d'Hospital de Ntra. Sra. del Mar, per, actualment, ésser anomenat Hospital del Mar. A partir de 1971, després d'un conveni amb la Universitat Autònoma de Barcelona, és una Unitat docent universitària.

Hospital del Nen Déu - Fundat el 30-3-1892 pel Bisbat de Barcelona i la Congregació de Germanes Franciscanes dels Sagrats Cors, per atendre sanitàriament en visita externa els fills de les famílies necessitades, i en algun cas hospitalitzar-los per cures o petita cirurgia. Jaume Guerra i Estapé fou

el primer director. L'any 1903 s'introduí la terapèutica homeopàtica atenent nens i adults. L'any 1952, en col·laboració amb l'Ajuntament de Barcelona es creà el servei de Creixement i Desenvolupament, en el que treballaren Enric Miralbell i Andreu i Ramon Martínez i Callèn. L'any 1968 l'atenció prevalent es dedicà a la infància amb disminucions psíquiques creant diferents organismes dedicats a l'Educació Especial per als disminuïts psíquics i a la seva cura. Així s'han creat l'Institut Ortopedagògic Nen Déu i el seu Servei de Detecció Precoç, el Centre de Diagnòstic i Orientació Terapèutica, l'Esplai Nen Déu per a intentar la integració amb nens normals, una Secció de Formació Professional i un Centre Ocupacional al mateix Hospital i un altra a Tiana.

Hospital de Nens de Barcelona - Amb el nom d'Hospital de Nens Pobres de Barcelona, fou creat l'any 1980 per Francesc Vidal i Solares. S'hi establí una secció de la «Gota de llet». L'any 1964 la denominació passà a ésser d'Hospital de Nens.

Hospital del Sagrat Cor - Fundat per un grup de dames presidit per Dorotea Chopitea, en connexió amb el bisbat de Barcelona. En la seva primera etapa hi treballaren els pediatres Joan Viura i Carreras, Josep Blanc i Benet i Joan Coll i Bofill.

Hospital de Sant Joan de Déu - Institució iniciada a Barcelona el 14-12-1867 pel sacerdot de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu, Benito Menni, al carrer de Muntaner cantonada carrer Rosselló, que en principi atenia « nens escrofulosos, raquítics i afectats per malalties de l'aparell locomotor ». L'any 1881 es decidí el trasllat al poble de Les Corts, aleshores ja incorporat a la ciutat de Barcelona, malgrat que la inauguració oficial no fou fins a l'any 1908. L'assistència continuà essent primordialment ortopèdica, malgrat que s'amplià

en un servei d'odontologia, així com en la cura de diferents afeccions micòtiques cutànies i l'assistència a infants cecs. Al voltant dels anys 1930 s'inaugurà un Centre a Calafell (Baix Penedès) com a complement de l'acció que es realitzava a Barcelona. Després de la Guerra Civil van crear-se nous serveis (neurologia, oto-rino-laringologia, oftalmologia), que gradualment s'anaren ampliant (1956) amb cardiologia, psiquiatria, cirurgia i altres especialitats pediàtriques fins a aconseguir l'atenció integral de l'infant. L'any 1972 es traslladà al nou edifici d'Esplugues de Llobregat, que fou inaugurat el 3-2-1973, transformant-se en un hospital general infantil, on són atesos infants dels dos sexes fins a l'adolescència. L'any 1975 es va inaugurar la clínica maternal per a l'atenció de parts i d'afeccions ginecològiques. Els últims directors de l'Hospital han estat: J. Riba de Sanz (1934-1942), Joaquín Plaza Montero (1966-1986), Amat Palou i Sanromà (1986-1988) i Josep Ganduxé (1988 - continua).

Hospital de Sant Joan de Déu de Manresa - Fundat l'any 1932 per atendre nens amb malalties òsteo-articulars cròniques d'origen tuberculós. El primer director fou Lluís Ribó i com pediatre hi assistí Simeó Selga i Ubach. El 9-12-1934 s'inaugurà la consulta externa d'ortopèdia i medicina. L'any 1947 s'amplià amb diferents especialitats i s'inicià l'atenció a les seqüeles i deformitats causades per poliomielitis. L'any 1971 es creà el Servei de Pediatria, sota la direcció de Simeó Selga i Ubach, conjuntament amb el Servei d'Urgències i l'any 1976 la Unitat de Lactants. La reorganització de les Institucions sanitàries assistencials de Manresa, comportà la fusió de l'Hospital de Sant Joan de Déu amb l'Hospital de Sant Andreu, transformant-se en Hospital General de Manresa, quedant la pediatria com un Departament més de l'Hospital. L'àrea d'atenció de l'Hospital correspon a les

comarques del Bages, Solsonès i el Berguedà, així com part de la Segarra, de l'Anoia i d'Osona.

Hospital de Sant Pau - Institució hospitalària de la ciutat de Barcelona, fundada el 1892 pel banquer Pau Gil i Serrat, que deixà un llegat per a la construcció d'un hospital model que portés el nom de Sant Pau. Es construï en uns terrenys del barri del Guinardó i s'encarregà el projecte a Lluís Domènech i Montaner. Iniciades les obres el 1902, l'edifici principal fou acabat el 1909; el 1911 es féu càrrec de l'obra l'administració de l'Hospital de la Santa Creu i el nou centre es denominà Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. És una de les obres bàsiques de l'arquitectura modernista. A poc a poc es construïren nous pavellons i a partir de 1916 s'hi traslladaren els serveis de l'antic Hospital de la Santa Creu, malgrat que la inauguració «oficial» no fou fins el 16-1-1930. L'Escola de Medicina de l'antic hospital, adquirí en el nou una notable dimensió, que culminà en esdevenir part essencial de la Universitat Autònoma de Catalunya (1932-1939), i l'establiment de la Facultat de Medicina de la nova Universitat Autònoma de Barcelona (1968).

Hospital de la Santa Creu - Hospital general de la ciutat de Barcelona, aixecat en 1401-1406 per manament del Consell de Cent, per a unir els antics hospitals ciutadans. L'edifici comprenia quatre ales entorn d'un pati o claustre, d'estil gòtic català i edificat en pedra de Montjuïc que cedí el rei Martí I. Entre 1629 i 1680 s'edificà la Casa de Convalescència, que pot considerar-se la primera casa de rehabilitació del país; el 1760 es bastí, annex a l'hospital, el tercer edifici monumental on s'allotjà el Col·legi de Cirurgia de Barcelona. En el segle XVI tenia una capacitat d'unes 400-500 places; la mortalitat era del 25 %. L'activitat com hospital general augmentà, però les condicions assisten-

cials no permetien la convivència de malalts, expòsits i folls, per la qual cosa els llebreros, crònics i folls foren traslladats a d'altres institucions. S'impartí assistència i docència fins a principis de segle XX, que es traslladaren els serveis al nou Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. L'any 1923 l'edifici fou adquirit per l'Ajuntament de Barcelona, la Casa de Convalescència passà a l'Institut d'Estudis Catalans i l'edifici gòtic és ocupat per la Biblioteca de Catalunya.

Llars Mundet - Complex residencial per a ancians i orfes, ubicat a Barcelona. Artur Mundet i Carbó (Calonge, 1879 / Mèxic, 1965) féu donació l'any 1955 a la Diputació de Barcelona de 40 milions de pessetes per a la seva construcció, que fou inaugurat l'any 1958 i duu el nom de la seva muller, Anna Gironella de Mundet malgrat que és conegut popularment amb el nom de Llars Mundet.

Obra Antituberculosa de la Universitat Autònoma - Entitat radicada a la Universitat Autònoma de Barcelona en favor dels seus alumnes per a la lluita contra la tuberculosi. Fou iniciada el curs 1933-1934 i en fou el director Lluís Sayé, professor de Tisiologia. Es practicava una exploració sistemàtica a cadascun dels alumnes que hi eren citats a fi de detectar focus contagiants i a la vegada possibles malalts, orientant-los en el seu tractament. Després de la Guerra Civil (1939) continuà la tasca en la Universitat Central i l'any 1951, en retornar de l'exili Lluís Sayé, s'hi reincorporà, però als pocs anys es veié obligat a retirar-se. El servei s'extingí a finals de la dècada dels 50.